

Utdrag från Raúl Castros rapport till PCC:s VIII:e Kongress

Några meningar från Raúl Castros rapport till PCC:s VIII:e Kongress

Den överväldigande enheten bland kubanerna till stöd för Partiet och Revolutionens verk och ideal är vårt grundläggande strategiska vapen för att framgångsrikt möta alla former av hot och aggression. Därför måste denna enhet försvaras energiskt. Vi får aldrig acceptera splittring mellan revolutionärer under falska förevändningar om mer demokrati. Det skulle vara det första steget för att inifrån förstöra själva Revolutionen, socialismen och följaktligen det nationella oberoendet. Vi skulle då åter hamna under den nordamerikanska imperialismens dominans.

1. Processen med investeringar behöver konsolideras, utan slarv eller improvisation. Effektiviteten inom den statliga sektorn är det som avgör landets utveckling, samtidigt som den icke-statliga sektorn får ökad flexibilitet och integreras i processen.
2. Vi får inte spendera mer än det vi skapar. Att göra det är att begå ett misstag som vi gjort ett antal gånger. Sparande ger de snabbaste och säkraste inkomsterna som vi själva kan förfoga över.
3. Vi behöver ständigt arbeta för att organisera ekonomin med mindre administrativa metoder och använda de materiella och finansiella resurserna effektivt. Det är sättet att ge en skjuts till ekonomin, bemötandet av Covid-19 och den ekonomiska krisen.
4. Det är dags att göra sig av med fördomar från förr och förbättra genomförandet av våra affärer. Det visas av resultaten vi uppnått vid den speciella utvecklingszonen i Mariel, en imponerande satsning på infrastruktur som ger resultat trots blockaden.
5. Vi måste radera ut den skadliga uppfattningen som uppstått under paternalism att Kuba är det enda land i världen där man kan leva utan att arbeta. Levnadsstandarden bör avgöras av inkomster av arbete och inte av subventioner och orättfärdiga bidrag.
6. Partiet bör koncentrera sig på sina uppgifter och inte blanda sig i sådant som inte hör dit. Det gäller statliga frågor eller regeringsinstitutioners arbete. Detta godkändes vid den Nationella Konferensen där partiets metoder och arbetsorganisation diskuterades med syftet att undvika dubbling av statens och regeringens funktioner, utan att sluta främja beslut som gagnar befolkningen.
7. Partiet kommer alltid att vara måltavla för fiendens kampanjer. De vill påtvinga oss den heliga borgerliga demokratin och använder sig av en politik av ?splittra och segra?. Enigheten har varit vårt viktigaste vapen för att möta hoten. Denna enighet behöver skyddas nitiskt. Vi får aldrig acceptera splittring: det skulle vara det första steget för att förstöra socialismens och nationens oberoende.

8. Det borde inte finnas utrymme för naivitet, ingen överdriven entusiasm för ny teknologi utan att garantera informationssäkerhet. Lögner och falska nyheter har inte längre några gränser. De utmålar Kuba som ett samhälle på utdöende som inte har någon framtid och de gör det för att främja social oro och utbrott.

9. Den inhemska kontrarevolutionen saknar ledarskap och organiserad struktur. Den koncentrerar sin aktivism på sociala nätverk. Gatorna, parkerna och torgen är och förblir revolutionärernas. Vi kommer aldrig neka revolutionärerna deras rätt att försvara sin revolution!

10. Kommunistpartiet bör försäkra sig om ledare som kan föra dialog med massorna, vara bestämda och ta stort ansvar, ha disciplin och kontroll och använda sig av kollektivt ledarskap för att lösa problemen.

Raul Castro 210416